

vi endda have lidt tilovers som Overflød. Nu kan man indvende: Ja, men det er ikke tilstrækkeligt for at betegne Fremgang; thi i gode Aar maa vi gaa frem, naar vi ikke skulle gaa tilbage. Men for det Første paastaar jeg, at der ligger virkelig Fremgang deri at anskaffe Aktiver, hvis finansielle Udbytte bliver større end Renten af de 900,000 Rbd., og som i andre Henseender befordre vor Udvikling, ogsaa i aarkelig Henseende. Deri ligger efter min Mening bestemt et Fremskridt. Men lad det være, som det er. De Herrer fordrer, at vi i Tal skulle have et større Fremskridt, og jeg gaar med dertil; men saa henviser jeg til, hvad der ogsaa under tidligere finansielle Forhandlinger her i Thinget er gjort opmærksom paa, at vi have liggende for os et Finantsregnskab, som er afsluttet — thi vore Finantslove ere jo i alt Væsentligt kun Finantsoverslag, idet de endelige Dpgjørelser ofte vise sig forskellige fra, hvad Finantslovenses Tal vise — og dette Finantsregnskab viser da, at i det vedkommende Finantsaar, der er det sidste, som vi have afsluttet, er der en større Indtægt, end den budgetterede af 1,008 000 Rbd., og en Mindre-Udgift end budgetteret af 851,000 Rbd. Det er en Fremgang i Forhold til den beregnede af 1,859,000 Rbd. Vi kunne ganske vist ikke helt tage dette Beløb i Beregning som Fremgang; men vi kunne tage saa meget Hensyn, hvad man ogsaa har indrømmet, til et saa heldigt afsluttet Finantsaar, i hvilket vi have gjort saa megen Fremgang, at denne lagt til det Resultat, som jeg er kommen til gennem mine fremsatte Betragtninger over Budgettet for næste Finantsaar, viser, at selv om vi ikke lagde en Skilling til iaar, maa det dog siges, at disse 2 Aar saaledes tilsammen lagde betegne Fremgang. Med Hensyn nu til Indkomstskatten da skal jeg ikke udtale nogen Mening om, hvorvidt man skal have denne Indkomstskat iaar. Det har ikke stillet sig for mig saaledes i dette Dieblst, at det vil være nødvendigt, hvad enten vi vedtage Jernbanebevillingen — hvad jeg er overbevist om, at vi ville gjøre — eller vi ikke gjøre det; det vil fremgaa af mine Bemærkninger. Men selv om vi udsætte Paa-ligningen af Indkomstskatten iaar, saa maa vi

ikke gjøre det med saadanne Motiver, at det er Meningen, at vi søge den bortskaffet. Jeg er ikke ganske enig med de ærede Medlemmer, der frygte en Indkomstskat; thi jeg tror, det er den eneste Skat, vi for Tiden have, der er nogenlunde retfærdig for de Uformuende i Samfundet; og derfor vil det være et stort Spørgsmaal, om det kunde være ønskeligt at komme bort fra denne Skat, betragtet som staaende Skat — noget Andet er, at vi af og til kunne udflyde den et Aar eller to —; thi gennem denne Skat kunne vi jo dog især, naar vi anlægge Skalaen noget anderledes end hidtil, udvirke noget Fordelagtigere for de uformuende Klasser end hidtil, og derved komme til at bøde Noget paa den Ubillighed, hvormed vi ellers navnlig gennem de indirekte Skatter beskatte den Uformuende; men det staar ikke i nogen Forbindelse med selve Jernbanebevillingen; thi til denne Bevilling kan man søge andre Midler; vi have f. Ex. saaledes et nærliggende Middel iaar. Vi kunne forlænge Indløsningsfristen for en Del af de 3 Mil-lioner Kreditbeviser, som ere foreslaaede til Ind-løsning i næste Finantsaar. Det er netop et let Middel tilstede for en saadan Operation. Det forandrer selvfølgelig i og for sig ikke Balancen, men vi kunne i saa Henseende hjælpe os ud over Kassevanskeligheder, hvis saadanne skulde være tilstede. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale den samme Fremgangsmaade, som er anbefalet af ærede Medlemmer, nemlig at stemme mod Sagens Overgang. De ærede Forslagsstillere have jo virkelig nu havt al den Glæde og Gavn af deres Forslag, som de kunne have ventet, de have faaet 2 Møders Behandling om denne Sag, hvorved man har opfrisket sin Grindring om tidligere Behandlinger af dette Spørgsmaal. Dermed antager jeg, at de kunne være tilfredse, og vi da forsaavidt ogsaa, naar vi se, at Forsøgene paa at rokke ved endelige Overenskomster bringes ud af Verden derved, at Thinget negter Overgangen til 2den Behandling.

J. Mee: Naaget jeg i sin Tid talte og stemte mod Anlæggelsen af Søbjerg Havn ligesom ogsaa mod Anlæggelsen af de Bæuer, der